

Chirurgiczna rekonstrukcja błony dziewiczej. Piętnaście lat później

Surgical reconstruction of the hymen.
 Fifteen years later

Kinga Filipek, Marek E. Marcyniak

II Katedra i Klinika Położnictwa i Ginekologii Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

Streszczenie

Wstęp. W roku 1997 ukazało się doniesienie dotyczące chirurgii odtwórczej błony dziewiczej w Polsce. Od tego czasu wyłoniono wiele nowych zjawisk wiążących się z poruszoną uprzednio tematyką. W niniejszej pracy przeanalizowano kompleksowo 92 własne przypadki rekonstrukcji chirurgicznych błon dziewiczych dokonanych w latach 1977–2012.

Materiały i metody. Materiał badany, gromadzony w latach 1977–2012, uzyskano na podstawie wypowiedzi 92 własnych pacjentek decydujących się na chirurgiczne odtworzenie anatomicznej ciągłości błony dziewiczej.

Treść przedzabiegowych relacji kobiet utrwalano na specjalnie ułożonych formularzach ankiety zawierających 9 pytań. Stanowiło to element zbieranego do dokumentacji medycznej wywiadu. Dane, będące podstawą do sformułowania końcowych wniosków, zaprezentowano procentowo w tabelach.

Wyniki. Najliczniejsza grupa pacjentek zawierała się w przedziale wiekowym 20–25 lat — 64,13%. Osoby wierzące stanowiły 88,04% ogółu, wywodzące się głównie z południowego — 39,13% i wschodniego — 30,44% regionów kraju.

Wśród motywacji skłaniających do poddania się zabiegowi na plan pierwszy wysunęły się: paniczny lęk przed konsekwencjami ujawnienia braku dziewiczości w stałym środowisku życia — 47,83%, oraz uwarunkowane wyznaniowo wyrzuty sumienia — 29,35%. Pacjentki, najczęściej — 69,56%, zgłaszały się do odtwarzania ciągłości hymenu w okresie 3–5 lat od inicjacji.

Wnioski. Operacyjne przywracanie stanu anatomicznego hymenów sprzed defloracji nie jest w Polsce zjawiskiem powszechnym, tym niemniej wartym odnotowania jako realnie istniejący element współczesnej obyczajowości seksualnej.

Seksuologia Polska 2012; 10 (1): 9–14

Słowa kluczowe: dziewictwo, rekonstrukcja hymenu, motywacja poddania się zabiegowi

Abstract

Introduction. In the year 1997 a report about hymenoplasty in Poland appeared. Since that time many new aspects about mentioned topic have emerged. 92 own cases of hymen reconstructions conducted in years 1977–2012 were thoroughly analysed.

Material and methods. The material gathered in years 1977–2012, was developed basing on statements made by 92 own patients who decided to have surgical reconstruction of hymen.

The content of women's declarations made before surgery was recorded on specially designed questionnaires, containing 9 questions. It was a part of medical history put into medical documentation. The data used to draw conclusions was presented in a tables as percentage.

Results. The majority of patients was aged 20–25 years — 64.13%. Catholics constituted — 88.04% of all patients, they were mainly inhabitants of southern — 39.13% and eastern — 30.44% part of Poland.

Among reasons for having the operation, at the forefront were: deadly fear of revealing lack of virginity in the living environment — 47,83% and question, religious bound pongs of conscience — 29,35%. 69,56% of patients decided to have the reconstruction of hymen in the period of 3–5 years from sexual initiation.

Conclusions. *Surgery aiming to bringing back the anatomy of hymen from the time before defloration is not a common phenomenon in Poland. Nevertheless it is worth noticing it, as a truly existing part of contemporary sexual customs.*

Polish Sexology 2012; 10 (1): 9–14

Key words: *virginity, hymen reconstruction, reasons of having the operation*

Wstęp

W roku 1997 z inspiracji Mistrza i Nauczyciela starszego pokolenia polskich seksuologów, nieodżałowanej pamięci Docenta Juliana Godlewskiego ukazało się drukiem doniesienie dotyczące chirurgii odtwórczej błony dziewiczej [1].

Omówiono wtedy mało znaną, a przez to niebędącą w użyciu metodę diagnozowania ciągłości hymenu na wypełnionym baloniku cewnika Foleya, oraz przy użyciu kolposkopii. Odniesiono się do różnicowania uszkodzeń defloracyjnych i przyrodzonej konfiguracji narządu. Przedstawiono łatwą, wciąż aktualną technikę zeszywania jego zbliznowaciałych, zastarzałych pęknięć [1].

Od czasu prezentacji wspomnianego artykułu wyróżniło się w Polsce i na świecie wiele nowych zjawisk wiążących się z poruszoną uprzednio tematyką. Do 92 wzrosła liczba analizowanych przez Autorów przypadków rekonstrukcji hymenu. Ewolucji uległa motywacja decyzji pacjentek odnośnie do poddania się zabiegom. Skłoniło to po 15 latach do ponownego podjęcia zagadnienia na łamach specjalistycznego czasopisma.

Współcześnie dziewiczość kobiet odgrywa nadal ważką rolę w obyczajowości wielu krajów [1–15]. Ostatnie lata przyniosły wynalezienie w Chinach, przez specjalistów firmy Gigimo, szeroko rozreklamowanego internetowo zestawu utrudniającego wprowadzenie członka do pochwy z gwarancją następowych „krwawych” plam na pościeli: („Z naszym produktem odzyskasz swoją ‘pierwszą noc’. Żadnych efektów ubocznych, dorzuć parę jęków i oszukasz każdego”). Koszt gadżetu nie jest zbyt wysoki — 23 euro lub 30 dolarów („wysyłka w dyskretnej opakowaniu”) [2]. Stwarzane przez to urządzenie możliwości wprowadzania w błąd partnerów, dostrzeżone niezwłocznie przez duchowieństwo niektórych regionów basenu Morza Śródziemnego, stanowiły podstawę do rzucenia klątwy na sam sprzęt oraz wszystkie potencjalne nabywczynie i użytkowniczki [2].

W Japonii popularnością cieszy się permanentnie udoskonalony dziewiczy robot w postaci pięknej, młodej dziewczyny, drobnej, kształtnej budowy o imieniu

Aiko. Ciężar jej ciała wynosi 30 kilogramów, przy wymiarach 82/57/84 cm. Projektanci lalki głoszą, że uczy ona posiadaczy kultury seksualnej i należytej delikatności. W razie zbyt brutalnych poczynań Aiko może skarcić werbalnie lub wymierzyć siarczasty policzek.

W tradycji niektórych państw Czarnego Łądu nadal żyje w powszechnym zastosowaniu okrutny, odwieczny obyczaj obrzezania małych dziewczynek [3]. Dokonywane przez stare kobiety różnymi narzędziami, bez znieczulenia czy przestrzegania jakichkolwiek zasad sterylności pozostawia ofierze, o ile przeżyje, otwór wielkości główki zapałki w przedzionku sromu. Umożliwia to mikcję i odpływanie krwi miesięczkowej [3]. Taki stan anatomiczny gwarantuje absolutną pewność dochowanej cnoty. Dziewczęta niepoddane infibulacji nie mają szans na wstąpienie w uświęcone związki. Pochwę nowozaślubionej, w pierwszą wspólną noc małżonek otwiera nożem lub innym ostrym przedmiotem otrzymanym od kogoś z męskich krewnych kobiety [3].

Udawanie dziewiczości znane było i opisywane od dawien dawna [1–4, 15]. Rozliczne metody uprawiania tego procederu omówiono uprzednio [1, 4]. Z dotychczas niewspomnianych warto napomknąć o wiązaniu ze sobą odpowiednio długich włosów łonowych z przeciwnych warg większych sromów. Stwarzało to pożądaną opór przy inmisji i niewątpliwą ból depilacyjny.

Odzwierciedleniem obecności symulacji cnoty w polskich obyczajach ludowych jest stara dykteryjka, nie najwyższych lotów, jednak jako swoisty dokument, po długich wahaniach uznana przez Autorów wartą zacytowania.

Cyt. Jantoś z Mańką w kopce siana zbytkują „Maryś, ady ty cnotliwo?” „A jużci, ze cnotliwo!” „To czegoj nie ksycys?” „ A jużeś wraził?” „Jus”. „Łoj jak boli, łoj jak boli!”.

W obecnej dobie obserwowany jest w Polsce szczególny, indoktrynowany wyznaniowo kult przedmałżeńskiej dziewiczości obu płci [3, 5–7]. Do naszego kraju przywędrował ze Stanów Zjednoczonych, gdzie stworzony przez protestanckich tradycjonalistów pod mianem *True Love Waits* (Prawdziwa Miłość Poczekaj) egzystuje od ponad 20 lat. Widowym

symbolem hołdowania jego zasadom są noszone na palcu *Purity Rings* (Pierścienie Czystości) z czerwonym sercem lub krzyżem. Przyjęło je, za przykładem Britney Spears czy Miley Cyrus, ponad 85 tysięcy młodych ludzi, spośród około 5 milionów składających śluby czystości [5].

W Polsce poprzedzającej ślub powściągliwości płciowej patronuje Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży oraz Ruch Czystych Serc. Propagatorem medialnym obu organizacji jest portal internetowy *Przeznaczeni.pl* głoszący hasła „Łączymy ludzi z Wartościami”, „Stawiamy na Wierność”. Popierają go znani celebryci: Kożuchowska, Pospieszalski, Babiarz, Hołownia, Janowski, zespół Feel. Portal ma 300 tysięcy użytkowników, skojarzył 1017 małżeństw, 1102 osób zaręczyło się, a 3043 zadeklarowało wzajemną miłość. Polski *Purity Ring*, masywna, srebrna obrączka (pr. 925) ze stylizowaną lilią powstał w krakowskiej pracowni złotniczej Zbigniewa Długosza z inicjatywy ks. mgr. Zbigniewa Szostaka, proboszcza parafii z Zabawy koło Tarnowa, kustosza Sanktuarium wyniesionej na ołtarze 10.06.1987 r. przez Jana Pawła II Błogosławionej Karolinki Kózkówny. Ta 16-letnia męczennica (18.11.1914 r.), broniąc swego dziewictwa przed gwałtem, została w wałudzkiem lesie okrutnie zamordowana przez rosyjskiego żołdaka. Aktualnie toczy się jej proces kanonizacyjny [5].

Kupczenie dziewictwem znane było od zamierzonych czasów. Nietknięte branki osiągały najwyższą cenę na targach niewolników. Cnota arystokratek, niepytanych o zdanie i stan uczuć stanowiła swoistą kartę przetargową w negocjacjach odnośnie do politycznych aliansów. Faktycznym sprzedawaniem dziewictwa było wydawanie za mąż nastoletnich dziewcząt za podstarzałych mężczyzn legitymujących się „pozycją i statusem majątkowym”. Proceder ten był powszechnie aprobowany w Polsce jeszcze w okresie XX-lecia międzywojennego. Obyczajowość wiktoriańskiej Anglii cechował popyt na dziewicze prostytutki. Honorarium za deflorację wynosiło podówczas niewyobrażalną kwotę 100 funtów. Spowodowało to upowszechnienie procederu chirurgicznego odtwarzania hymenu w celu ponownego wystawienia go na sprzedaż. Ujawnienie oszustwa zaowocowało pod koniec XIX wieku obniżeniem zapłaty do 5 funtów [8].

W dawnej Japonii pierwszy stosunek (*mizuage*) z nietkniętą, wkraczającą w profesję gejszą, zwano „przywilejem cesarskim”, specjalnie celebrowanym, kosztującym nabywcę fortunę.

Współcześnie w naszym kraju zaczyna szerzyć się proceder wystawiania dziewictwa na internetową licytację [6]. Autorom dane było rozmawiać

z kilkoma oferentkami. Ich argumentacji trudno odmówić pewnej logiki „skoro i tak mam mieć zdjętego SIM-locka byle gdzie, z byle kim i byle jak na imprezie czy w dyskotecie to niech choć na tym godziwie(!) zarobię”.

Po dziś dzień trwa, wywodzący się z prehistorii, męski lęk przed dziewiczością kobiet [3, 9–11]. Dokonanie defloracji miało niecić zwrócony przeciwko sprawcy straszliwy gniew demonów. Stąd ofiarowywanie hymenów bogini Ishtar wśród prostytutki świętynnej, zatrudnianie jako deflatorów niewolników, kapłanów, mnichów, „wędrówców z dalekich krain” czy używanie rozmaitych sprzętów (starorzyski Mutunus Tutunus).

W Polsce „doby mieszkowej”, jak dowodnie wynika z relacji arabskich kupców — podróżników, mężczyźni poślubiający dziewice „odpychali je ze wstrętem”. Stąd uznawana swoboda seksualna ówczesnych panien na wydaniu [4, 10, 12].

W drugiej dekadzie XXI stulecia w naszym kraju liczący się odsetek męskiej populacji, według najnowszych badań — 31,79%, niezwłocznie wyzywał się zainteresowania potencjalnymi partnerkami seksualnymi, skonstatowawszy ich cnotliwość [9].

Jak wynika z obserwacji istnieje także raczej nieliczna, jak dotychczas statystycznie niesprecyzowana grupa „łowców hymenów” czy też inaczej definiowanych „kolekcjonerów damskich skalpów”. Na rynku matrymonialnym zachowane anatomicznie dziewictwo wydaje się tracić na znaczeniu, nie stanowiąc gwarancji, „moralnej, duchowej czystości” w dobie rozpowszechnionego wyrafinowanego, bogatego w formy realizacji pettingu, według dawnej terminologii półdziewictwa (*demivierges*) [3, 13].

Cel pracy

Celem pracy była kompleksowa analiza 92 własnych przypadków chirurgicznych odtworzeń błony dziewiczej dokonanych w latach 1977–2012.

Materiał i metody

Materiał badany uzyskano na podstawie wypowiedzi 92 pacjentek decydujących się na chirurgiczne odtworzenie anatomicznej ciągłości błony dziewiczej.

Przywracanie stanu sprzed defloracji wykonywane było w znieczuleniu miejscowym przez dwuosobowy zespół (operator, asysta) po wcześniejszym restryktywnym określeniu warunków (pierwsza faza cyklu miesięczkowego; aktualne, prawidłowe wyniki posiewów bakteriologicznych z pochwy). Gojenie się

ran we wszystkich przypadkach przebiegało bez powikłań, przez rychłozrost.

W latach 1977–1997 przeprowadzono 47 zabiegów co dało roczną średnią — 2,35. Okres 1998–2012 przyniósł 45 przypadków ze średnią roczną — 3,21. Świadczyło to o niewielkiej, acz zauważalnej tendencji wzrostowej częstotliwości podejmowanych działań. Treść przedzabiegowych wypowiedzi kobiet utrwalano na specjalnie ułożonych formularzach ankiety zawierają

Tabela 1. Wiek pacjentek zgłaszających się w celu chirurgicznego odtworzenia błony dziewiczej

Wiek pacjentek zgłaszających się celem chirurgicznego odtworzenia błony dziewiczej	Liczba przypadków	Odsetek
12 lat	1	1,09
15–17 lat	4	4,35
20–25 lat	59	64,13
26–28 lat	19	20,65
29–30 lat	9	9,78
łącznie	92	100

Tabela 2. Wykształcenie pacjentek poddanych zabiegowi odtworzenia ciągłości hymenu

Wykształcenie pacjentek poddanych zabiegowi odtworzenia ciągłości hymenu	Liczba przypadków	Odsetek
Podstawowe	2	2,17
Średnie	34	36,96
Wyższe	56	60,87
łącznie	92	100

jących 9 pytań. Ich zadawanie było w gruncie rzeczy elementem zbieranego do dokumentacji medycznej wywiadu. Tym niemniej informowano indagowane o pełnej anonimowości i dobrowolności udziału w tym poczynaniu. Zgromadzone dane przedstawiono procentowo w tabelach 1–9.

Tabela 3. Religijność pacjentek

Religijność pacjentek	Liczba przypadków	Odsetek
Wierzące	81	88,04
Niewierzące	11	11,96
łącznie	92	100

Tabela 4. Region stałego zamieszkania pacjentek

Region stałego zamieszkania pacjentek	Liczba przypadków	Odsetek
Zachodni	4	4,35
Centralny	15	16,30
Wschodni	28	30,44
Północny	9	9,78
Południowy	36	39,13
łącznie	92	100

Tabela 5. Stałe środowisko życia pacjentek

Stałe środowisko życia pacjentek	Liczba przypadków	Odsetek
Małe miasta, wioski	63	68,48
Duże aglomeracje miejskie	29	31,52
łącznie	92	100

Tabela 6. Okoliczności utraty dziewictwa przez pacjentki poddawane zabiegowej rekonstrukcji hymenu

Okoliczności utraty dziewictwa przez pacjentki poddawane zabiegowej rekonstrukcji hymenu	Liczba przypadków	Odsetek
Rozległy uraz sromu w wyniku upadku na:	5	5,44
— ramę męskiego roweru	4	4,35
— sprzęt gimnastyczny (równoważnia)	1	1,09
Samodefloracja, w tym:	8	8,70
— próba wprowadzenia tamponu	2	2,18
— masturbacja (wibrator)	6	6,52
Zgwałcenie	3	3,26
Rozdziewiczenie dokonane przez partnera, w tym:	76	82,60
— penisem	72	78,26
— palcami	4	4,34
łącznie	92	100

Tabela 7. Powód decyzji pacjentek odnośnie do rekonstrukcji błon dziewiczych

Powód decyzji pacjentek odnośnie rekonstrukcji błon dziewiczych	Liczba przypadków	Odsetek
Kategoryczne żądanie rodziców	5	5,43
Poczucie popełnienia błędu życiowego	9	9,78
Wyrzuty sumienia motywowane wyznaniowo	27	29,35
Paniczny lęk przed konsekwencjami ujawnienia braku dziewiczości w stałym środowisku życia	44	47,83
Wynikła z zaangażowania uczuciowego chęć ponownego przeżycia defloracji z nowym partnerem	7	7,61
łącznie	92	100

Tabela 8. Okres czasu między defloracją a zabiegiem chirurgicznego odtworzenia błony dziewiczej

Okres czasu między defloracją a zabiegiem chirurgicznego odtworzenia błony dziewiczej	Liczba przypadków	Odsetek
6 miesięcy	1	1,09
12 miesięcy	4	4,35
3–5 lat	64	69,56
4–7 lat	21	22,83
9 lat	2	2,17
łącznie	92	100

Tabela 9. Ponowna defloracja po przebytych zabiegach odtworzenia ciągłości hymenu

Ponowna defloracja po przebytych zabiegach odtworzenia ciągłości hymenu	Liczba przypadków	Odsetek
Dokonana przez partnera	90	97,83
Konieczność chirurgicznego nacięcia błony dziewiczej	2	2,17
łącznie	92	100

Wyniki

Omówienie wyników

Najliczniejsza grupa kobiet decydujących się na chirurgiczną rekonstrukcję błony dziewiczej mieściła się w przedziale 20–25 lat — 64,13%. Wykształceniem wyższym legitymowało się 60,87% pacjentek. W przeważającej większości ogółu przypadków — 88,04%, były to osoby wierzące. Wywodziły się głównie z południowego — 39,13%, i wschodniego — 30,44%, regionów kraju. Dominowały kobiety pochodzące z małych miast i wiosek — 68,48%. Przebyte

defloracje w 82,60% dokonywane były przez partnerów. Wśród motywacji skłaniających do poddania się zabiegowi na plan pierwszy wysunęły się: paniczny lęk przed konsekwencjami ujawnienia braku dziewiczości w stałym środowisku życia — 47,83% oraz uwarunkowane wyznaniowo wyrzuty sumienia — 29,35%.

Pacjentki najczęściej — 69,56%, zgłaszały się do odtworzenia ciągłości hymenu w okresie 3–5 lat od inicjacyjnego stosunku. Redefloracja u 97,83% dokonywana była przez mężczyzn, w 2 przypadkach — 2,17%, konieczne było nacięcie błony dziewiczej.

Wnioski

1. Współcześnie w Polsce chirurgiczne odtwarzanie dziewictwa nie jest zjawiskiem powszechnym, tym niemniej jako realnie istniejące powinno zostać dostrzeżone. Jego częstotliwość od 1977 roku wykazuje powolną tendencję wzrostową.
2. W obecnej dobie wśród motywacji kobiet zdecydowanych na zabieg coraz dobitniej zaznaczają się względy wynikłe z indoktrynacji wyznaniowej. Wyraźnie zmniejsza się odczuwanie lęku przed konsekwencjami ujawnienia nie dochowania dziewiczości w stałym środowisku życia.
3. Przywracanie anatomicznej ciągłości hymenu stanowi poczynanie technicznie proste. Przy właściwie określonych warunkach (pierwsza faza cyklu, bezpośrednio po zakończeniu krwawienia miesiączkowego; prawidłowe wyniki posiewów bakteriologicznych z pochwy) z reguły nie jest obciążone powikłaniami.

Piśmiennictwo

1. Marcyniak M. Chirurgia odtwórcza błony dziewiczej — przegląd przypadków własnych. *Seksuologia* 1997; 1–2: 66–72.
2. Kazimierzczak M. Dziewictwo za 30 dolarów, żeby uniknąć kary. *Gazeta Wyborcza* 2009; 09.10.
3. Niesluchowska J. Komu potrzebna cnota? *Focus* 1999; 8: 12–15.

4. Filipek K., Marcyniak M. Zarys historii problematyki dziewictwa w Polsce (X–XXI w.). *Seksuologia Polska* 2011; 1: 43–46.
5. Szelezińska I. Włóż dziewictwo do banku. *Gazeta Wyborcza* 2012; 07–08.01: 32–33.
6. Aniserowicz D. Cnota jest cool. *Focus Ekstra* 2006; 7: 76–79.
7. Staszewski W. *dziewictwo.pl*. *Gazeta Wyborcza*. Duży Format 2004; 30.08.
8. Roberts M. *Dziwki w historii*. Oficyna Wydawnicza WOLUMEN, Wydawnictwo ALFA, Warszawa 1977.
9. Filipek K. *Przesady we współczesnej obyczajowości seksualnej Polaków*. Praca doktorska, Warszawski Uniwersytet Medyczny 2012.
10. Giedroyc F. *Wiekowe spory o błonę dziewiczą*. Skład główny: Kasy Imienia Mianowskiego, Instytut Popierania Nauk. Warszawa, Pałac Staszica 1934.
11. Marcuse M. *Encyklopedia wiedzy seksualnej*. Wydawnictwo Lekarskie Eskulap, Warszawa 1937; 1: 179–183, 280–284; 3: 110–118.
12. Ibrahīm Ibn J. *Relacja Ibrahīma Ibn Jakuba z podróży do krajów Słowiańskich*. W: *Monumenta*, Kraków 1946; 1: 50–53.
13. Filipek K., Marcyniak M. *Póldziewictwo a petting*. *Seksuologia Polska* 2011; 1: 11–15.
14. Bielicka M. *Rozmowa z Dr Barwijukiem A. Skrzydełko czy bułeczka*. *Gazeta Wyborcza*. *Wysokie Obcasy* 2009; 19: 09.05.
15. Pietraszkiewicz K. *Dziewice z odzysku*. *Focus Ekstra* 2006; 7: 80–83.